184. ГЛЕ ЈАГЊЕ БОЖИЈЕ

(На глас бр. 16.)

2. Злог духа војску Ти победи славно: И мени дајеш тим' победе моћ! Окова смртних опростио с' мене,

- Знам добро сада куд' ми ваља поћ', Кроз крст у радост уђе Ти. Неће л' се дакле уд са главом здружити?
- О драго јагње, Ти си обећао,
 Истине вечне препун је Твој глас:
 "Овчицу моју вук истргнут' неће",
 Мом роду неће с' главе пасти влас;
 И ја се ево бројим с' тог
 У прободену Т' груд, у знаке клина Твог!
- 4. Још рек'о с': "Кад се узвисим са земље, Верне ћу Моје узет' са собом!" Одлаз'те дакле, све бриге и јади. К'о не би хит'о у покоја дом? Љубави Твојој сљедим ја, Превару света тог остављам другима.
- 5. О јагње Бож'је, штоно смрт претрпи За моје грехе, а на крсту том! Ко би се томе икад надат' мог'о? Има л' где равна милосрђу Твом? Докле ј' у мени живот сад, Свој живот и све ја ћу Теби жртвоват'!
- 6. Ал' смем ли срцу веровати моме?
 Сувише можда рекао сам ја? Ако на своју ништавост погледам:
 Не бих се смео том' усудит' ја;
 Ал' вера моја схваћа то,
 Држи се Свемоћства, што дело ствара сво!
- 7. Ти верно јагње! Само ћеш извршит'
 У Твом народу, што Ти жели Дух!
 Зато ће борба изравнат' се лако Ја сам тек ништа, а Ти све си свуд.
 Па ме научи верним бит',
 Жарком се љубављу згреват' и запламтит'.
- 8. Цело је моје од Тебе спасење, Син си човечиј, уједно и Бог; Заслуга Твоја за утеху м' оста, -

Бадава примам венца стеченог.

Једино вавек знадем ја:

Заклано јагње тек биће ми све и сва.